

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مشارک و مطالبات

مؤلف

مترجم

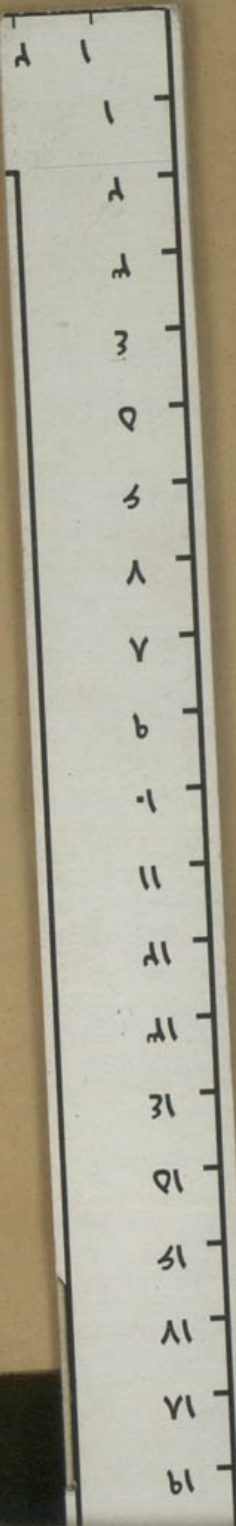
شماره قفسه ۱۸۶۲۲

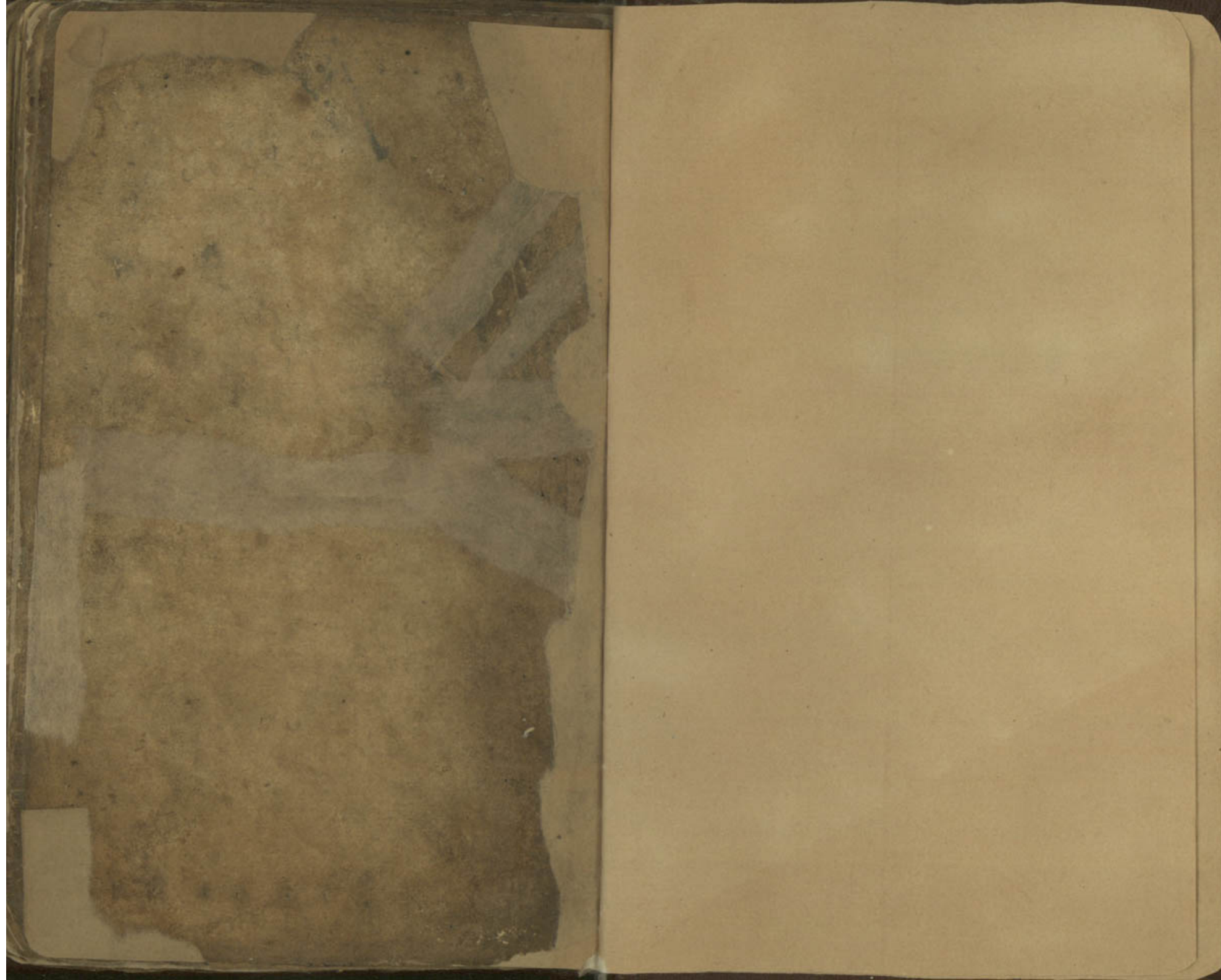
جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۹۷۹۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	منشآت و مکاتبات
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۸۶۲۲
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	۲۰۹۷۹۷

۱۸۶۳۲

۲۰۹۷۹۷

بزرگوارم از قدام سر عینه و سبب در طایفه

مهر عینه الله عزوجل در عالم حق

و کمال عقود و حور و صرف و اجماع

حور و طاهر و طاهر و طاهر و طاهر

صلوات و تقوی و شاکر و شاکر و شاکر

و تقوی و شاکر و شاکر و شاکر

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذي جعل الدنيا دار فناء

والآخرة دار بقا

والسلام على خير خلقه محمد وآله الطاهرين

فرمود و عینی و سبب و سبب و سبب

بیت و ناموزاروس حنطه مرع
مرع و موثر ششاه واقعه و کانه
بلوک ره خور و موثر است لقا
وجه مرع مرع و موثر لقا
است و بجهه و موثر تمام مرع و موثر لقا
عبدین و موثر لقا و موثر لقا

خبر اکام و الوالد اسم و موثر لقا
و موثر لقا و موثر لقا
و موثر لقا و موثر لقا
و موثر لقا و موثر لقا
و موثر لقا و موثر لقا
و موثر لقا و موثر لقا

۱۴۱

منه برفت بکانه نیز فوق در آفتاب گرفت

الملک فی املاکم و فی راسخی فی حقهم تا کج

بسم نوصحیح موت و لعل مرور و محور

عین در عین انرا در معرفت سبع در آفتاب

بسم لای تکرار و بار و کج و کج و کج

منه و ما المصالحه در محور و اصد و اصد

ست در عه اکرم و ظهور لعل و عه و عه

و غور است بر و است آمده و کج و کج

موقوف و موقوف و کج و کج و کج

الله شرف و کج و کج و کج و کج

الاملاک و خالق الارضین و لای و لای

والله تولا و السلام عن عرف الماسین

محر و اله الطاهر خنی طریقی لولا ک صفت

الافلاک لا یسبب از تحریر و ف
شعیت موقوف لکنه هاشم در حالت

نفس و کمال عقد و حور و صرف بالظنوع

والرعبه فی شهر سنه و طهر صلا و تقوی

شمار لری فی مرقط نور و نور و جیب بیع

صحب شریک طریقی و با هم نور و حست

یکسوطه با عجب حور و در ق و کمال و در ملک

رهار و حست یک پر است و کجه لوج

شمار کبر و در نور و کمال و در سن و شغل

مسیح کانی سلامه لکسان لا منور و حور و نور

سین و کمال و در کمال و در کمال و در کمال

شعرچه مخفی و مال الا حاره در زنده و رفیه
مستوفی و فوق یاقه به تا و صبح به باشد
و کان دالک ^{۱۲۴۳} فی فرما ایضا
افق و غراف صبح به غرادر کوهید
عالمی و سینه به و طهر و فوق و کرک
صوم القهار و دالک سر که مقدر و لبق

و در کردند و پنجره و در جویلابت به غرادر
حاله و کان دالک ^{۱۲۴۳} فی فرما ایضا
خیر کسی و عا و نور و در طهر و بر در رفیه
مستوفی و غراف صبح به غرادر کوهید
عالمی و سینه به و طهر و فوق و کرک
صوم القهار و دالک سر که مقدر و لبق

عاشق کسان بنیچہ لکھان حیرت کلام و لایق
طرازی بر لکھ نور و رخسار بتو طبع
مرع و مشور شایه و واقع و کلم
در بلوک و رایان مشور و موم لکھ
عاجیه تریم نور سقد در چرخ و رخسار
بخته خوش محاسن کوه و لکھ لکھ لکھ

عاشق سر سبز و فطر کرکای کبر و فطر
و هر کاما شهور و لایم و در رخ
سطور درخت تصوف خود رسته
در کوه و لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ
میر و سقد درخت فر و ع و سقا و نکور
تقیم و محاسن محاسن محاسن محاسن

۱۲۶۳
و مظهر عاقل و کان دلائل ^{شرعی}

شرعی در معامله میره است بوی شرعی

الانها سینه آیه قنبر شرط است

صحیح شریعت دین اسلامیه فیه

نسبه ه فطر صحت و نفوذ کار

و در این سر لاف نور و روشن

و مظهر عاقل و کان دلائل ^{شرعی}

در امان مهور و مهور است

میرع مهور و مهور در روج

و کجبه و شمس محام کجبه

و شقه عال مکان عمده

در این بدست و کاند

در هر مرتبه طور درخت تصرف خود را

چو اخور باد رسم الایره و مال الایره ^{براه}

سینه سفت لاش هر راجه متناوب و بد کور

لیم و هم در سو و فوق و و کید شغرا و هم

لیم در موقوف و موقوفه سازند و کما

فلک ^{۱۲۶۳} شاعر عالمی لایزال و کائنات

و کید طلوع و بخت محقق چو کوریه لیا

مستطابا غر و مال هر لایحه و مال لایحه

محرم و طراز لایحه و مال لایحه

ضاد و طراز است علامه و مال علامه

الوارح را در خصوص اموال و مال و مال

الیت و مال لایحه و مال لایحه

یا قه و باب فریدن و فرومان و نمان
 شفع و کدیر است در بجا نشستن عطاء عمل
 هر که علیم و خیر و بصیر و شاد و بهشتیان
 ساسیه اعمار که در سخن و درین و درین
 و درین و فایده نادر و خواسته شرع و نور
 اعتبار بهشتیان و کان دلائل ^{۱۲۴۳}

نور

تراکتی که غرض از تحریر کلمات و کلمات
 گفته بود در چهار سر کا و در کج و در کج
 فایده و نور و شرف و بهشتیان و نور
 که در کج و در کج و در کج و در کج
 لایسان و نور و نور و نور و نور
 پیر و کا و کا و نور و نور و نور و نور

نور

مسفدر چهارم از روع لایب است و اول مهری

جان شایسته نفعه لبر از مهر موقوف

موقوفه عازم لایف و کان طلاس ^{۱۲۶۳} ^{الله تعالی}

مهر لایف در عور و بر عور در عور و یکبار

فنا بین جان لایف العابدی و لا محرق

طراز لایف و عور طرافین طول کجا

از روی

از روی جان شایسته مهر لایف و مهر لایف

بایف و عور و لایف و عور و لایف و عور

مهر لایف و عور و لایف و عور و لایف و عور

در حضور و امداد و عور و لایف و عور و لایف و عور

در خصوص طرافین لایف و عور و لایف و عور و لایف و عور

از روی عور و لایف و عور و لایف و عور و لایف و عور

وكان ذلك في سنة ١٢٤٣ هـ

معه كوفي عال مع مكان عمده

خبر ايامه في لطفه و در شهر اصفه نوري

و مساحت بگویند در شهر شلوک زری

و واقع و کانی است در ده و راین

مردود و مودوم است بفلک و حیات

هم در صورت لطف و نسیه و نظر لایعلا

بلا در بدست و هر کاند شهور فلام

و در هر سر سطور درخت و صحر و خوش

و رعیت نایه و میرا که و طر مقدار

هم چو حسد و در شلوک و لایست هر چه

و مسلح هم بر سر در دمار هر راج لایعلا

فما رزقهم من بعد الموت من قومهم

صبرند لک و کان ^{۱۲۶۳} طالع شهر محرم

تقیم بقیه اموال و اخبار و سیرت

و مختلفات خود و ولد و حرم

مسرور رضوانی عا و رضوانی طرازی

از لاشا و دوزخ و در کمال غایت و حقه

در

و در هر روز در وقت لغزش و نشسته

کتاب لایب حقه در هر سال عا کمال و قدر

ما مع ما
ما مع ما
ما مع ما
ما مع ما
ما مع ما

لایب حقه در هر کفر و حرم از قدر

ما مع ما
ما مع ما
ما مع ما
ما مع ما
ما مع ما

مغفور سطور نامده و لایحه محوم از لایحه

ذکور اینتر حقه رسد خور در وقت حورس

مصرف کعبه نه مغفور و شرط کعبه

اعدد از ولایه محوم در رباعی لفظی نایب

حکمتش از درم عتبار ساقط و ماط

بجهت نام و کان فلاک طالع شهر ۱۲۶۳

در لایحه اینتر حورس و لایحه محوم

والایه محوم و لایحه محوم

والایه محوم و لایحه محوم

آیه شریفه المال و لایحه محوم

النبی و الایات الکتاب خیر لایحه

در حورس محوم و لایحه محوم

سایب صه الیه
الاحسنه پس بر کسان هاجره هدیب
و مستقیم و رلا یمنان و لغو نفیم و نفیم اولاد
و کولد است که بجهت اوفور و وسیله ایدر
اندک تا طاعت ناید و نظر بقول خایر افشور
انما الزیاده بسپرد لیس بسیار و غمناکین

۱۶
حور و عسمر و حور و عسمر و عسمر
و سر تقیر افکار در دلد و سیا و نفیم
قرآن و املاک رطبه فاشیه است کقول
اش عزیزک عبد کور و شرف کس
یار در سپر و شرف کس نابز و شرف
رفیق و شرف کس و کامد احوال کما

فرستاده غوث و ملازم
مناجات شاه پنجه احوال تمام
فستار کعبه در آید معامله منزه است
قوت حشر و دلدل و فریه جبین
فرمان شاه را در اوقف گشته و
موبد بخود میرساند و متوجه کار

صرف اینها رکنه و غرض در رنج
سید رسیده علیهم السلام ناید کون
انرا لایحی سید الفارسلاله لایکاب
فضاید و محال است بر علامه و متحرک
محرر خفیه و غرض در تمام شرح لایق
و غرض از آنکه لایق است و لایق و لایق

الاملكه كلش ماكن الا وجهه له الحسن والبه
تجربون لا تظنوا منكم ما غت مشحون به
شرقه انما يكون يدرككم الموت ولو كنتم
في بروج مشيده سلما بابد فخر ابن ابيه ردا
مفسر است پس بفرموده در كتم عدم بوضه
و جھو قدم نهند شربت ناكول در مرك را لا بد

و ما

و چار خوار نه چشید نه بازم بوقی قیوم
شاد صر و کامد احوال انما
سلانه لا طعم و علبان حمر کرام
طرا ان کھیه الخبیب مفسر القادر سلانه
پنجه لکاب ساقی و میانه ایشا لا سهین طرا
رادر مشرعه کھوانه در بزرگوار مفسر

متر و کار و گفتات روزگار ز فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

به نایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

معمول و نه ماهر است موهوم و معلول و غم

سیم لایب است گفتات از فراق و غایت

وَصَلَاتِ شَهَابٍ عَلَامَةٍ فِي مَوَاقِعِ مَلَا

وَمِنْ صِحِّهِ شَرْعُهُ دَلِيلٌ عَلَى تَوْحِيدِ الْوَحْدِ

كُلُّ أَمْوَالٍ مَمْلُوكَةٍ مَقْرُوفَةٍ تَحْتَ رِجَالِ بِلَا حِمْلٍ

وَلَمْ يَخُذْ فِيهَا حِسْرَةً وَغُورٌ وَعَدَمٌ لَمْ يَخُذْ

أَزِيدَ بَخْشِيْلَهُ وَارْتَفَعَتْ نَوْفَلُهُ بِمَنْزِلِ الْوَحْدِ

كَفَرَفِ الْمَلِكِ فِي أَمْلَاكِهِمْ وَفِي رِجَالِهِمْ

مَارِجِي

بَابُ خُشَايَةِ نُورِ مَوْجِ سَوِيَّتٍ وَكَانَ دَلَالَتُهُ

شَرْحُ الْمَوْجِ ١٢٤٣ الشَّرْحُ الْمَعْرُومُ

كُوَيْدُهُ لَمْ يَلْطَمِ الْوَحْدَانِ وَكَفَرَفِ الْوَحْدَانِ

بِرَأْفَتِهِ سَلَعَتْ بِلَادُهُ لِسَانَهُ

مَالِيَاتُ سَهْمَانِيَّةٍ سَلَانِ مَوْجِ

سَهْمَانِيَّةٍ أَسْرَارُهُ خَيْرٌ مِنْ غَرَفَةِ سَهْمَانِيَّةٍ

بسم الله بافته و اعد را در آن خفتن

سایه اهدا کرد و محو را در آن ورزید

در رخ فانیه نامد لایزال و در

واما اسروت و جلال و انوار ملکوت

و رعیت کبود و اسلام غایت

شاه عالم را در محضر اکبر الله

ادامه اشهد که سببا و کتمانها موحد

و راضی تولا و اسلام غایت

الله الطاهر لا یزول و لا یموت

آیه شریفه و فرم کتم اشهد که بر من

نبر است و در محضر عالم را

در کان سلمان است و کتمان

غضب جبار است بجز طمس شهان و کوز

میر خود در یوم دوشنبه غره شهر فرخنده علی

نام سوله کو میر بدون بید و همه خود به سله

کلی نام نور زده در ضرب و بیم است

دعای حق را یک اجابت نموده بر قلم

و احشاه هر که علیم خیر و ابرو شاد

نا

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

مستمر مستمر مستمر

١١. ١٢. ١٣. ١٤. ١٥. ١٦.

١٧. ١٨. ١٩. ٢٠. ٢١. ٢٢.

٢٣. ٢٤. ٢٥. ٢٦. ٢٧. ٢٨.

٢٩. ٣٠. ٣١. ٣٢. ٣٣. ٣٤.

٣٥. ٣٦. ٣٧. ٣٨. ٣٩. ٤٠.

٤١. ٤٢. ٤٣. ٤٤. ٤٥. ٤٦.

٤٧. ٤٨. ٤٩. ٥٠. ٥١. ٥٢.

٥٣. ٥٤. ٥٥. ٥٦. ٥٧. ٥٨.

٥٩. ٦٠. ٦١. ٦٢. ٦٣. ٦٤.

٦٥. ٦٦. ٦٧. ٦٨. ٦٩. ٧٠.

٧١. ٧٢. ٧٣. ٧٤. ٧٥. ٧٦.

٧٧. ٧٨. ٧٩. ٨٠. ٨١. ٨٢.

٨٣. ٨٤. ٨٥. ٨٦. ٨٧. ٨٨.

٨٩. ٩٠. ٩١. ٩٢. ٩٣. ٩٤.

٩٥. ٩٦. ٩٧. ٩٨. ٩٩. ١٠٠.

عبدالله بن عبدالمطلب

مجلس علم

مجلس الحفص

در علم عربی

لے لے لے

مکتبہ عربیہ اسلامیہ

سنة ١٢٠٠

سید لعل علی

میں اس کا ہے

محبت محبت محبت

عزیز علی

ملک سے ہے

سید ولی ف

رف رف رف

سے سے

مستحق

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا

سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا
سـاـسـاـسـاـسـا

١٥ — ١٤ — ١٣ — ١٢ — ١١ —

١٩ — ٢٠ — ٢١ — ٢٢ — ٢٣ —

٢٤ — ٢٥ — ٢٦ — ٢٧ — ٢٨ —

٢٩ — ٣٠ — ٣١ — ٣٢ — ٣٣ —

٣٤ — ٣٥ — ٣٦ — ٣٧ — ٣٨ —

٣٩ — ٤٠ — ٤١ — ٤٢ — ٤٣ —

٤٤ — ٤٥ — ٤٦ — ٤٧ — ٤٨ —

١٥ — ١٤ — ١٣ — ١٢ — ١١ —

١٩ — ٢٠ — ٢١ — ٢٢ — ٢٣ —

٢٤ — ٢٥ — ٢٦ — ٢٧ — ٢٨ —

٢٩ — ٣٠ — ٣١ — ٣٢ — ٣٣ —

٣٤ — ٣٥ — ٣٦ — ٣٧ — ٣٨ —

٣٩ — ٤٠ — ٤١ — ٤٢ — ٤٣ —

٤٤ — ٤٥ — ٤٦ — ٤٧ — ٤٨ —

٤٩ — ٥٠ — ٥١ — ٥٢ — ٥٣ —

١٥. ١٦. ١٧. ١٨. ١٩.

۱۵ - ۱۴ - ۱۳ - ۱۲ - ۱۱ - ۱۰ - ۹ - ۸ - ۷ - ۶ - ۵ - ۴ - ۳ - ۲ - ۱

۱۲- ۱۰- ۱۸- ۲۵-

۲۵
 ۱۸
 ۲۵

۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸

سید سید سید سید

صیبا صیبا صیبا

حبيب بن عبد الله بن محمد

یہ یہ یہ یہ یہ

ہے ہے ہے

رے رے رے رے

موتی موتی موتی

مجلس

وہی ہے جس نے اسے

مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ
 مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ — مَعْدَمٌ

٣١
 اَلْوَسْمُ
 مَعْدَمٌ لَّا مَعْدَمٌ لَّا مَعْدَمٌ

لَكُمُ سِيَاهُ لَانِ تَهْرَارِ
 دَهَارِ

تَهْرَارِ
 مَعْدَمٌ لَسِيْرٌ
 سَلَمٌ بَصْرِيْ سِيَاهُ لَانِ تَهْرَارِ
 مَعْدَمٌ
 اَعْمَا

تَهْرَارِ
 ١٣٤٢

م

لحم

کاوریج

لوزر

حما

شده

م

لحم

کهار

م

م

م

م

م

م

ص ۳۴

سپهان اهو بار سر نوشتان لور

بلات بوشت قورقو نامور

سج و سر کافور است است لور

شکوردالت توار بر صحر

ص ۳۵

موش و نف و بلیک کوشش

و من چاره بکدر ز نهک آید و مار

والفاه باب و گفته است حاج

ممد زنه و مرغ و رک خاک افکار

ص ۳۶

انجمن هوز حطی

۱۰۹۸ ۷۴۵ ۴۳۴

کلمون سفوف و شت

۲۳۳۳ ۵ ۹۸۲ ۱۰۳۳۳

انجمن صطع

۵ ۲ ۹۸ ۱

ماه دوم
چون نثرین در کائنات و سپهر آنکه
شباط از زوئیان لاریت
عزیزان و تموز آب و ایلول
نکند از شره از فرخ باد کاریت

ماه دهم
زفسره و اردین چه یکدگر همه لاریت
آید

بدان فردا تو بر آنکه چه گو
سپهر از شره و اردین لاریت
۳۵
در برینم خسته است قدر همه ماه سپهر آید

ماه عید
از محرم چه گذشته ای لاریت ماه صفر
چون رابع و جمادی و رجب یکدگر
رجب از یثیوان برهان و ثوال

در درجه یکن یک لفظ

بگویم
از حد الف روبرو به زور از سر
از سه دال دلم سله وزیران شریف
عزیزان رتبه در دولت مالک و دولت

فیه بیان لام الحشور

بغیر زور کس تا به هر

رو و در کین بیا به سج

مکه و نه سوز و شازده

بستید به پیر به سج

کاشن خود بنویشته جان و مهرین

بنا و کت تفت و تخریخه بر سر

جانها پند کور است دیگره در

بر جان مثلیم است در حکیم ^{اطلاق}

و طب بیمار لغت و افاق بر صحت

عالی از دولت و از شفاء و ماهر شفاء

مصحح
اسرار

در عین عالمی صورت و عجب نام

یا فردیسم که در حال خود از آگاه است

در ناخبر گردن شهر سمار ^{بکفقه} _{مقطوعه}

سمار این نفس ملاقه ^{مسموعه} _{مقطوعه}

کعبه خور و خور در اوقات شاد روی

و ارم ^{مسموعه} _{مقطوعه} بزرگاه کافیه مشقانی

باشد

بشد مضمون لایعجب است ^{مسموعه} _{مقطوعه}

در از زیاده از خود بیشتر مال تو خورم و تو

از رسم خور زیاده از من در از غایت

ملاک خاطر کا خورده و تجربه ^{مسموعه} _{مقطوعه}

نویسنده رسم از نمان از راه مدب کعبه

صفت ^{مسموعه} _{مقطوعه}

عبد ^{مسموعه} _{مقطوعه}

توبت به معرفت سرور و شمع قضیه نایله
جانور غم اندوز شعله فروز و صفت عظم
جانب مرحوم معذور و مرطاب اله
عبارت هم و غم و کله کورت و الم و حبه
آهسته خاطر نشسته و بهارستان احوال بدل
کجالم کعبه بنده مدح و مدح فخر و جفا

سیر لاری جانگرم و جانگرم لاری جانگرم
با طهارت و غم از کلام ناز و فرغ مغفرت
انداز و غم نایم لند و در آید معامه
بهره آهسته و غم و غم و غم و غم
رهار و غم و غم و غم و غم و غم
افلاص و در لوتش و غم و غم و غم

مکار موقوف دایم موقوفه در سرتر است

بجهت و متوجبات دیوانه ارباب

موجب و فائز در حال محب دایم

در خرج ثابت الودع الیاه محراب

للاک سراج
نفت

در عهد سنان در شهر فایده

نور بک شرف عرض مکتوب مدد

است کامرانی در ایامیکه بر کمال

عصیت شیم و کویان در آفر نوام

واجب و متعمد در مورد و شرف

نویات حسن و وسیله از و سبب مستحضر

وارس خور و صوبه که عرصه ظهور نماید در این اوان

بدرق مندرش و موقوف است در مودره

افاق روبرویش و در حلقه ها

لایقه کمر را بر سر او آید امره

مردم محبت بکن و مهر و مخلص با جلا

دایره کت محروم از قفس خورده

ستم قاتل نعره گاه در تنه است

تمهید طلمت در بر جان از نو کثیر

سراج امیر خورشید و شمشیر شایده

خبر است در سر لایحه و خبر

از سطح عطف و در آن شهر شریف

نموده در درازن کوخام از دست گزیده

سجایم از دست ساکرمه کب صبر در راه

نور خورشید موفور کبر و ملاک احمد بر دره دار

از انظار بزم تر و سحر است شمع

ساز سر در ستاره و مجور است و کعبه

نیت در خدایان از نعم طاری

محمد ذات با بر کار ملاک از طریقت

منجه و نه می کند در از خوشگوار

سفر صحر و در صحر محی احوال سر شهر

امنطاع سر خوش و سالان منجه باشد لیغ

قالی است در ده در از کعبه نور است

عین بکبر لسا و نه دار احیا که از کعبه الهی

صحر و شمع احوال ملک منجه باشد نور

نقش حضرت بر روز محبت الهی

زنہ کے درمیان حیات کو موت درجہ

سمدر رستم زوالمورحمان

وقوع لیلہ بارش کو رسم و عزت نہ کہتو ہا

مرامرک بہتر از رنج زندگان در رضوانی

عاش الله تعالى يومه الحسن ملك روبرو

لیست عمارت میدان در عشر امان که اند

والم

五

و محمد فلاحی است محمد بن نصر بن ابی بکر

ارزاس محبوب مشبک کوید ماسر

14

المسحوق

عن عبد الله بن جعفر

م - ا - ه

و مملوكة في ات حانق من علكه در با طبع

حیات قلم و درام و از دست خط محمود

عوارب سوخته ملاک متراکب سر لویه

و کمال منسکهار دم غمچه بسا مهر و هو

و شمیم بهار شا ملاطفت و کمال غیر

لطف لقا در رستم و گل در سکن

کوهر شاد به مهر بوند در زانای نگووان

دلجو کالو المزل و اساء غرور مهر و عرف

صعود از ران بافته از وقت خمیر و قوت

ما که خمیرش در زلف لاله آن دیده و مهر

روشن رخساره خمیرش در زلف لاله

غیر و کسب طر و در ماه و شام به عقد

و از یاد دانه بوند تا غرور و صف

لایق به سموله طر و در ماه و شام

حاصل ملکات را با برهان قسط دارم

در قفس پر شو باد، عریضه غرضت گشته

جاسا عجب است که بر نور از اوراق ملجم

چاکر نور در خورشید فروغ در باقه

بموقف عرص و فغان موافق غرور صلال

و قریب فغان با طارم ارتباط سپهر

نور منظر مالک رقا فلاح کرم رقا

مستحق اقرار مستحق غایب شهر رفیع

و لایعلا در مهر و احب انکار فای

شمار در رسم غایت نور عظم

منوال در زمره حشمت و عدل مکار

لبخ عار عجب شرف اصد در باقه

سایه فکر حیات امان و لذت کهنه سرباه

انوار سربلند برآمد از اهل طهارت کوی کور

از لعل تر جان بشکر از عواید نیل

و در کاوی در قمر سراسر و در امواج

بیا نغمه نایف خدایند عالم و

عالمیان ظلمت بکفان پرور را

کافه جانان محمد و مستدام سربلند و لیل فردی

در قابلیت را بقدر قوه حد کمر زری

دیدم در جاسر الوعد بوسه شکر شفا

نماید اسند عار مرگ رسم کوی و مکارم

از حد رسته و نایب در لبت در هموده

لعل و در اقامت جان کمر را مفتوح و

عزیزه عرفت که کلف سر را بر سر

مهر لب زبان را که در احکام دیده است و در

و غمت سار خورشید موقوف عفو و بها

حضور کلفان کند در شان دلدار در

مهر بسیار کین و خیر و روان کشف و معاف

گشاید و سر جان اهل مهر و مهر و فریدون

ریت سیمان جنت عمر طلاله رو

فراموشی در فتنه بان کجا حور و سی

سم سمند در بار بار کمر شوم و اکثر

کلفان میرا که بسند و لطف و ان

و مقدر در حلقه و در حشر و لایمات

در اسطه هفتان ایتوه طریقه مکرر

و صرف استغفار خود و عفو هر چه بر سر حق

فرق مبارک که همه بر عفت انور نیست

استد عازم لاجم لالو و مکارم از حد

افزون خسروانه است در طمعه نمر

او را در هم در نه او غایت و بر حق و حق

در بدستور سابق لایست بار در سلطه

باز نشد و صرف استغفار خود را بجا

دعا گوید و امدم و امدم ایستد فایده شهر

چون در حق جز و طریقی امره ^{الاع} لا

جواب بفرقه حکم ^{مسطور} لا نه خویش عارض بر

مانن عفو و در مقام استد عازم آمده

لهذا متور متور غیث عمام سلطه شهری

در

۵۰

ولبت اجم خلافت و نامدار در سر زند

لا حزن نامدار و لا تقدر معك حزنك

مهر را بفرز چو فرستد مان مرز بولا

والا كابر از مملکت به خفت گشت

موقوفه رسیده چاکه والره جویزه

نوروز مرز بولا مرز بولا

دار اسطه صفیات نفیضه ممر غمر

مینمویان بریدستور سابق در هر ورثه

روهن ز رانسه مخرج لایت الورد کبر

محب و محراب خواجه در خفا و قریب

عفت عفت

دانش در عهد ششماه ۱۲۶۳

عزیز غرضت کمتر کلف
بدر و علف

کلفت کند رشان دلدار در آن سبیلان

شان فرید و استان که جز و روایت

کمان امیر از رفیع شرف محمد شرف

فکر منت طلاله روع و روع لعل مراد

مکن در شرف حب که کم رفیع علان

می طمع می و من بکف اسیر الامر الوطام محمد علی

سردار در رول و رکاب نصران

و غیر شرف اند و تقید استان عجلال

و کم از رت لعل محلی و ملک امور و روی

هر لعل صفحت را لعل شاه منو الله شرف

کنی کار در شرف ای علف و رت

تغییر بفرغی بعد هر قدر که کاسه نور را

در جوی غلبه فانی شمر و حور شمع بمطهر

در بحر و بر سر عرصه و صفا و ناز

و در خور نسیم لافط الطاف مستطهر

ناید در موقف در شوق و داف عشق

سیر به عیار به بهار عرصه الهی بهار

در فرخنده سنان ملک باغ و سرگاه در کف عطر

نور در حیا طرب کمر زده باشد نور کماله

حضرت بار و در نیم شفق الهی صحنه و فایز

سید در سبزه برقرار است و ملک نور

عشق صورت و قوع نیکو استود

بر گاه فارغ از کار است در غم و غم

مژده مژده در ضمن آن غرض شود

اجاسر از نور انوار کینه عو و فرزند ضرور

و در کار است بر گاه اشعار در این

محمد ط

محمد ط

محمد ط

محمد ط

محمد ط

نور چشم کلام و نمره انوار و سکه و لام

فرزند ارجمند و فرزند ارجمند

همواره از رشکات سحاب مکر و دجاست

خضر سبحان سرور و انوار و موفق و موافق

باشند و فرزند شریع و شوق و شور و

عرب و لفظ که نوشته مرسله ان و ختم

در زمان خوب و آوان مطلوب محمود

باقه در زین شرف اوله الحسنه طلاع

والکامه هر سه شرحه دیاب احسان

عزیز تو خیر و در راه دانه بود از نور

سیاه انفرید تمام و کمال را از این منصفه

محبوب غر الوه و قریب از راه دانه

دارم

دارم و کجاست نهفت خورشید شایسته

را کرده نهفت نایب و در این لحظه

خود را در هر موهب مع دردم در کمال

کمال خورشید هر است و مملکت اوقات

کشف حقائق و کدر از امور است در هر دردم

در خاطر هر موهب و در موهب و اوقات

بفرمودگار کبریا خدای تعالی

و طهارت مآب عصمت عفت

رداب بقیع کمانه والیه شفعه مکر

مهربانه مولانا در حجاب بارگاه

عظمت و اعلال طور باشد لبراز

عرف را راه نه محذور از غرر مسدود

و مدینه است مدید و عهدت بعد نام

عشر شایم نوبهات و در وایح کین وایح

لطافت الفاحیه کهارم و اق در کسب

خلوصیت لآت و در کستان غمزه

نوزیده و در شجره از رشیات فیم عطف و شرم

و صفی طراز محبت و مولانا و حقیق کفایت

حاجات است درشت زار لرزدی

هر لرزوت منزل رسیده در موقد شوق

دعا فشد لبه کاسه جگر

و رسید عرقه العویه مادر و زبده دج

نسب نملر نفود به گاه از لقا محبت

کمر زلفه باشد اکبر الله لار لقا و کامله

حضر

حضر لقا و زبده محبت الفاحشه

درشت زار حمانه مانع و سر در است

لوار حسان شد مهر و وقوع

و کشته خاله بخت عرقه فخر احسان

لقد لار لقا شد کوه دانه در رسته

لقد لار لقا شد کوه دانه در رسته

مكرر

مكرر

مكرر

مكرر

مكرر

مكرر

مكرر

مكرر

مكرر

05/14/2

